

turligvis, alle disse Smaaspørgsmaal ville jo lettest kunne drøstes i det Udvalg, som jeg antager vil blive nedfat angaaende Sagen. Jeg maa ogsaa fremhæve den Ulempe, at en Mand virkelig kan komme i det særegne Tilfælde at maatte yde Skat til 2 Kommuner for samme Tidrum. Opholder man sig f. Ex. i Frederiksberg Kommune nogle Maaneder i Begyndelsen af Aaret, har man Forpligtelse til der at yde Skat, medens man ogsaa kommer til at betale Skat for samme Tidrum i den egentlige Opholds Kommune. Thi hvad gaar en Kommune ud fra i dette Tilfælde? Ja, da man ikke har andre Bestemmelser i Lovgivningen, der kunne give Veiledning, gaar man ud fra, at naar Skatteligningen er fremlagt i Begyndelsen af Aaret, og der ikke er gjort Indsigelse, er Vedkommende forpligtet til at betale Kommunefkatten. Men det er en Selsølgelse, at, naar man samtidig opholder sig i en anden Kommune, f. Ex., som jeg nævnte, i Frederiksberg, tænker man sig ikke, at man ogsaa paa samme Tid skal erlægge Skat i den egentlige Opholds Kommune. Gaar man til Amtsrådet og spørger, hvad det vil sige i dette Tilfælde, ved det heller ikke bedre, da man ingen Bestemmelse har derfor i Kommunalloven, end at holde sig til den ovennævnte Praxis. Er Skatteligningen fremlagt, og der ingen Indsigelse er gjort, er Vedkommende pligtig at betale Skatten, og vægrer man sig, kommer den almindelige Henviisning til Praxis. Jeg skal indrømme, at denne Sag kræver en meget nøie Overveelse, og at, hvis Lovforslaget ikke skal være utilstrækkelig, men sikre sin Hensigt, være retfærdigt og billigt, kræver det mange Bestemmelser, som det ingenlunde kan gaa an at overlade til de vedkommende Kommuner's Forgodt-befindende. Jeg vil derfor ogsaa haabe, at det faar en meget nøie Drøftelse, før at man virkelig kan faae en Lov, som kan gjøre Ret og Skiel i disse Tilfælde. Dette vil sikkert ikke kunne ske uden ved en særlig Lov, thi at tilføie vore kommunale Love enkelte supplerende Bestemmelser tror jeg ikke vil være fyldestgjørende; det vil være nødvendigt at faae en særegen, omfattende Lov derom. At denne Lov bør gjælde for alle Landets Kommuner, vil være en Nødvendighed for at Principet kan gjenneføres, og derfor vil det være nødvendigt, at der i forskellige Kommuner er ens Skatteaar. Har man Ligning til forskellige Tider, ville mange af de samme Ulemper, man nu har, ogsaa komme tilstede selv efter den nye Lov. Det er en afgjort Ting, at dette Lovforslag vil give vedkommende Kommunalbestyrelser og Ligningskommissioner Meget at bestille. Jeg vil dog haabe, at man kan komme noget lettere fra Arbeidet, end det ser ud til, og at man ikke her vil være altsor nøieregnede. Efter Lovforslaget vil der jo kræves meget Striveri mellem de respektive Kommuner. Man vil først fra den Kommune, hvor Vedkommende ikke har Ophold,

men Næring, have at tilfille Kommunen en Skrivelse om Indtægts Ansættelse. Saa vil man for det Andet fra Opholds Kommunen have at afgive Erklæring om mulig Paaank til den Kommune, hvor Vedkommende ikke har Ophold. Dernæst skal denne Kommune til Opholds Kommunen afgive Berigtigelse for, at Skatten kan være i Overensstemmelse, og endelig for det Fjerde har Opholds Kommunen at tilskrive den anden Kommune en Angivelse af den Skat, som Vedkommende bør svare. Nu kommer dertil, at vedkommende Skattepligtige naturligvis maa have Ret til, hvad Lovforslaget ogsaa indrømmer ham, at gjøre Indsigelse, saa først, efter at alt dette er sket, vil man kunne begynde paa at opkræve Skat. Det bliver jo en meget omstændelig Historie. Det bliver meget Arbejde, som jeg antager, at man for en stor Del vil kunne undgaa. Hvad Lovforslagets enkelte Bestemmelser angaar, vil jeg tillade mig at bemærke, at i § 1 c burde mulig, efter at der er ansørt, at Vedkommende eier Eiendommen, indskrives: at det Samme gjælder for den, der er Bruger af en Eiendom. Thi det vilde jo ofte være Tilfældet, at det ikke er Eieren selv, men en Bruger, der driver Eiendommen, og at han da selvfølgelig har Skattepligt, ligesom Eieren vilde have. Efter hvad jeg har udtalt, antager jeg, at Lovforslaget vil blive henvist til et Udvalg, og at man der vil undertaste det en nøie Overveelse.

Sammelebr: De Banskæligheder, den høitæredede Minister gjorde gjældende, at Forslaget vilde medføre, forekommer mig ikke at være større, end at de nok kunne overvindes. Mig forekommer det i det Hele, at Forslaget er meget beftimeligt, og at det burde være blevet til Lov for flere Aar siden. Jeg skal blot fremhæve et enkelt Punkt. I de Kommuner, hvor der er store Skovstrækninger, Fabriker og Eignende, som give Eieren store Indtægter, for ikke at tale om Tjænder, Arvesæstæafgifter og Eignende, burde dog Eieren, selv om han ikke bor i Kommunen, betale en Kvotabel i Skat til den Kommune, hvor han har disse Indtægtskilber. Der kan blandt Andet ansøres en Omstændighed, som taler derfor. I Nærheden af disse Eiendomme er der i Reglen en meget stor Trafik, hvilket, som bekendt, medfører meget stor Slitage paa de offentlige Veie, uden der af vedkommende Eiere gives noget virkelig Alækkeligt derfor til Kommunen, saafremt de bo i en anden Kommune. Den Erstatning, der faas gennem Hartkornskatten, er jo meget forsvindende. Det var kun denne Bmærkning, jeg vilde gjøre, idet jeg paa det Bedste anbefaler Forslaget til Thingets Velvillie.

Minestad: Jeg tør vel antage, saa vel efter Lovforslagets Indhold som efter den ærede Ordførers Udtalelse, at det, som de ærede For-